

LOU PIQUIÓ MUL É LOU CARET

PATOIS DE DONNAS-VERT

(PAR DONATELLA VUILLERMOZ)



[1-2] Ire in co in piquió mul qué alavve a spas to fiér, in courèn é damourèn aouèi lé minà dou viladzo. In bé dzor, hale minà y an deu-se : « Ah ! Coumme sareye bé sé lou piquió mul avisse in caret ! ».

[3-4] Alourra lou gro y a deut : « Eh bén ! Vé lou fèyo, hi caret ! ». Y a prêt dé tavé, y a prêt lou marté, y a prêt la résa, y a prêt lou viraberquén, y a prêt dé quió, é apré y a resà, tayà, tsapioutà, é pan ! é boum ! é pan ! é boum !... y a fét in bé caret.

[5-6] Apré y a fé lé rovve dé bohç, y a bétà in bé herquiòn lantór é y at mounta-le sou caret. Pensadde tame iro countèn hale minà ! É lou mul pieu incorra : ieu davàn é lou caret daré !

[7-8] Can y a sta lou moumèn dé récouèye lé pomme, lé minà y an tchardjà la frutta mavira sou caret. In bé dzor, y an tchardjà lou caret ras ou bor, aouèi sé lou piquió mul i dizivve : « Pa paré, l'è tro grèi ! ».

[9-10] Ma lé minà y an pa ahcouta-lo, ou countré, y an djouentà incorra d'atre pomme, paré moué qué can lou piquió mul l'è partì, lou caret... y a fét crac ! Lou piquió mul y a béta-se a piouré : « Na... lou mén bé caret ! ».

[11-12] In co prou qué lou gro y a pasà da lai ! Y a mandà : « Qui y et qué pioure ? » Lé minà y an rahpouni-ie : « Ah ! Y et lou piquió mul : lou sén caret y at rounti-se ».

[13-14] Alourra lou gro y a dahtacà lou caret, y a tournà prene lou marté, la résa, lou viraberquén é lé quió, é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! Y a indzignà lou caret.

[15-16] Lou piquió mul ire to countèn, ma y a deut : « Hi co hé, pétót, tchardjadde pa tro dé pomme sou mén caret ! ». É lé minà dou viladzo, to countèn perché lou piquió mul avivve piantà lai dé piouré, y an béta-se fére lou djir outor dou caret.